

Új termelői árak

A Minisztertanács határozata alapján 1975. január 1-én új termelői árak lépnek életbe azokban az iparágakban, ahol az importanyagok nagyarányú világpiacon emelkedése miatt a gazdasági kalkuláció már nem nyugszik reális alapon. A termelői árintézkedések a kőolajbányászatot, a kőolajfeldolgozó ipart, a szénbányászatot, a kohászatot, a gépipar egyes ágazatait, a vegyipart, a ruházati ipart, valamint az áruszállítást érintik. Az 1975. évi népgazdasági tervről hozott minisztertanácsi határozat alapján a minisztériumok és a főhatóságok felügyelete alatt működő gazdálkodó egységek 1975. január 1-től a gázolajat, a tüzelőolajat és a benzint csak a részükre megállapított mennyiség mértékéig szerezhethetik be. A részletes szabályozást a nehézipari miniszter rendelete tartalmazza. A lakosság üzemanyag- és tüzelőolaj-vásárlása nem esik korlátozás alá.

Jubiláló híd

Egy évvel ezelőtt, 1973. december 28-án adták át rendeltetésének a medvei Duna-hidat, amelyet 100 millió forint költséggel építettek át. A híd Pozsony és Komárom között az egyetlen átjáró a Dunán és szerepe elsősorban a kishatármenti forgalomban jelentős; Szigetköz és Csallóköz sűrűn lakta területeit köti össze. A hídnál levő közúti határátkelőhely — bár az éjszakai órákban zárva tart — nagy forgalmat bonyolít le.

A MÁV felhívása

A MÁV vezérigazgatósága közli, hogy a közalkalmazottak, a Szocialista Hazáért Erdemérem tulajdonosai, a nemzeti gondozottak és családtagjaik felárú utazási kedvezményre jogosító igazolványai 1975. március 31-ig érvényesek.

A MÁV felhívja az ilyen igazolványok tulajdonosainak figyelmét, hogy ezek kicserélését 1975. február 1. és március 31. között kérjék az illetékes vasútigazgatóságtól.

Adminisztrátorok

Az igazgató okosan magyaráz. Ertem én, hogyne értem. Az ÉLKER-től is kéri a jelentéseket, a KSH-tól kezdve a szakszervezetig. Ennél a vállalatnál is fejleszteni akarják az ellenőrzést, a munka- és üzemszervezést, a beruházások előkészítését... Ember és ember kell! A gép túl drága, nem mindegyik intézmény pénztárcája bírja. Így hát az alkalmazottakra szükség van, még ha néhol sokan is vannak.

A munkaügyi osztály vezetője szerint évek óta alig változott az adminisztrátorok létszáma. Most 621 fizikai dolgozó mellett 119-et tartanak nyilván. De például ide tartoznak a dekorátorok is. Sok vagy kevés? Minden vállalat maga érzi a terhet.

Nem tudom, hogy ismeri-e ezt a statisztikát Vincze Józsefné az ÉLKER-nél. Nem is kérdezem, mert hisz panaszok. Emlegeti a nagy hajrákat, a feszültséget, az ingerlékenységet, ami az időszakos megterhelés kísérőjelensége. Több mint egy évtizede adminisztrátor, számláz, csoportvezetőség vitte. Csak csúcspolgó nem lenne! — hajtogatja. Akkor iszonyú, nyolc óránál többet ülnek, számolnak, könyvelnek. Májkor majd lecsúsztatják. De akkor nagyon fáradtak, kimerültek. A számlaellenőrzésnél tizenketten

dolgoznak. Mit vittek az üzletekbe, mit adtak el, s még az is kiderül, becsapták-e az üzletvezetőt, vagy tévedett-e a szállító. Megannyi kérdés, s pontos válasz kell, különben felborul az egyensúly. Az üzletekben tudják, úgyis ellenőrzik őket, ezért sokszor pontatlanok, a számlákra nem figyelnek eléggé. Pedig milliós tételekről van szó, igaz, az ellenőrzés is többszöri. Vinczné sóhajt, a kis fizetéseket említi.

Ha kevés is a munkaerő, kis pénzért az iróasztalt szívesebben választják, a fizikai munkáért pedig többet fizetnek, de ott mégsem tolonganak. Inkább ezer-ezer forintért elmennek adminisztrátornak, minthogy kétezer-ötszázért elárulítsanak. A szemlélettel is baj van, országosan is — a helyivel fűszerezve. A munkaügyi szerint nem azért kapnak keveset az adminisztrátorok, mert nem érdemlik meg. Nem tudnak többet fizetni.

KEDVEZŐ STATISZTIKA

A városi tanács ipari osztályának vezetője, Tóth Mihály megjegyezte. Melyik vezető ne szeretné, ha az igazgatási költség csökkenne. Akkor több a prémium, jobb az emberek munkaképe. Éppen ezért, az ésszerűség határáig igyekeznek csökkenteni az alkalmazotti adminisztráció létszámát. A központi álláspontot a szegedi üzemek vezetői is magukévá tették. Persze összetett dolog ez, nem olyan egyszerű. Hiszen egyre több terméket kell gyártani, javítani szükséges a belső információt, hogy a döntések megfelelően előkészítettek legyenek.

Az osztályhoz tartozó ipari vállalatok mutatói kedvezőbbek az országos átlagnál.

A száz munkásra eső adminisztratív arány 16,6. Évek óta napirenden van ez a kérdés, és továbbra is a figyelem központjában áll. Ha úgy kellett, szóltak a vállalatoknak, figyelmeztették őket. Igaz, a múlt évben csak kétszer-háromszor fordult elő. Különösen kedvező arányt értek el a fémipari, a fonalfeldolgozó, a Patyolat, a Divatszabó Vállalatnál, a nyomdánál.

Mi lenne, ha teljesítményüket mérnék? Így elejét lehetne venni a sok mendemondának, annak, hogy nem használják ki munkaidőjüket. Mi az akadály a objektív mérésnek? A legtöbb helyen egy ember több munkakört lát el. Kevés az elektromos feldolgozó, sok kellene ezekből a masinákban, mert bizony, mikor egyszerre hat helyről is kéri a jelentéseket, nem győznek összeadni, kivonni, jegyezni. De ott a statisztikai törvény. Ez garantálja, hogy elejét vegyék a párhuzamos adatszolgáltatásnak.

Vagy mégsem? Esetenként úgy tűnik, nélkülözhetetlen információt kérnek, így a vállalatok nem mondanak nemet. Néha persze az adatigénylők jobban megfontolhatnák, valóban, mire is kíváncsiak. Akkor kevesebb lenne a jelentés, az intézmények kisebb adminisztrációval is győznék a papírmunkát.

Az ipari osztályvezető szerint a jószándék minden igazgatónál megvan. Az osztályhoz tartozó vállalatoknál pedig törekednek az alkalmazottak számának csökkentésére.

HOGYAN SIKERÜLT?

A bérelszámoló SZTK-ügventőző is, a munkaügyi normázik, az utókalkulátor pénzügyi forgalommal is foglalkozik. Ez a titka az egésznek, így sikerült a Divatszabó Vállalatnál elérni: száz munkásra nyolc adminisztrátor jut. Urbán István igazgató elégedett az eredménytel. Másfél éve látta hozzá az átszervezéshez, eleinte szokatlan volt a feszes tempó. Később a többletmunkát észre sem vették. Igaz, a borítékba is több jutott. A kampányfeladatok idején ugyan érzik a terhelést, de munkaidő-áthelyezéssel segítenek magukon.

Nem népszerű dolog olyantól érdeklődni közérzete iránt, aki többet dolgozik, mint egy évvel ezelőtt. Zsikó Istvánné azonban elégedett. Csöndesen ismételt, sikerült minden akadályt felszámolni. Pénzügyes, de az utókalkulálás is feladata. Zsikónéra és két kollégájára esik negyedik ársuk munkája.

„Igyekszünk minden feladatnak eleget tenni... Nem, nem merülünk ki...” — mondogatja.

Halász Miklós

A párt-demokrácia jegyében

A pártélettel, a pártmunka fejlesztésével kapcsolatos kongresszusi állásfoglalások, valamint a párthatározatok igényelték és ösztönözték a párt-demokrácia fejlesztést. A XI. kongresszust előkészítő beszámoló taggyűlések munkájának tükrében jól lemérhető, hogy az elmúlt négy esztendő során a pártalapszervezetekben célratörő munka folyt a pártélet e fontos alapelveinek hatékonyabb érvényesítése érdekében. Bizonyították erre a beszámoló taggyűlések felelősségtudatától áthatott, demokratikus légköre.

A pártvezetőségek többsége arról adhatott számot a taggyűlésnek, hogy az alapszervezeti munkával kapcsolatos politikai bizottsági határozat végrehajtásának eredményeként tartalmában gazdagodott, élénkebbé és rendszerezettebbé vált a pártcsoportok tevékenysége. Több helyen kialakult az gyakorlat, hogy a vezetőségi ülések és a taggyűlések előtt a pártcsoportok megbeszélnek, illetve véleményezik az egyes előterjesztéseket, beszámolókat. Tulajdonképpen ezen keresztül az alapszervezet kommunisztái szélesebb formában gyakorolják a párttagságból eredő jogukat, és érdemben részt tudnak venni az alapszervezet egészére váró feladatoknak, a végrehajtás helyes módszereinek kialakításában.

Ez történt a beszámoló taggyűlések előtt is az alapszervezetek túlnyomó többségében. Az októberben, november elején megtartott pártcsoport-értekezleteken a kommunisták kritikusan nyilvánították véleményüket az alapszervezet, a vezetőség munkájáról is. A példák sorozata igazolja, hogy a taggyűlési beszámolókat ott voltak konkrétan, ott tartalmaztak reálisabb helyzetértékeléseket, ahol a pártvezetőségek a beszámoló elkészítésekor felhasználták a pártcsoportúlések tapasztalatait, az ott elhangzott véleményeket és javaslatokat.

Alapszervezeteinkben a négy esztendő alatt végzett munka politikai értékelése a párttagság aktív közreműködésével folyt. A beszámoló taggyűlések munkaértekezlet-jellege és demokratikus légköre jó feltételeket teremtett ahhoz, hogy az eredmények mellett a pártalapszervezetek, a vezetőségek tevékenységében még fellelhető hiányosságok is felszínre kerüljenek. Ilyen szempontból a legtöbb bírálat az egyes alapszervezeti vezetőségek rendszertelen munkáját, a tagok közötti feladatok aránytalan elosztását, a taggyűlések tartalmi munkájának hiányosságait és a tömegszervezetek helyi pártirányításának rossz gyakorlatát érte. A kommunisták néhány taggyűlésen az irányító pártszervek által a vezetőség, az alapszervezet munkájáról készült minősítést nem fogadták el, mert túl általános volt, és nem tartalmazta a reális helyzetértékelést.

A pártcsoport-értekezleteken, a beszámoló taggyűléseken elhangzott hozzászólásokból merítve, egyre határozottabban kirajzolódott a párt-demokrácia fejlődése: ma már az alapszervezetek munkáját érintő különböző kérdésekben nemcsak „fentről”, hanem „lentől”, a párttagság részéről is vannak igények. Növekedett az alapszervezet, a vezetőség munkájához való felelősség és az ellenőrzés. Ez az igényesség jó ösztönzője és további hajtóereje lehet az alapszervezeti munka fejlesztésének.

A legtöbb beszámoló taggyűlésen, pártcsoport-értekezleten az alapszervezet tevékenysége nemcsak általában került szóba, és a kommunisták nemcsak a vezetőségek jó, vagy rossz munkájával foglalkoztak, hanem azzal is, hogy a párttagok személy szerint mennyiben részesülnek az elmúlt négy esztendő politikai bizonyítványának. És ez így van rendjén, mert a párt-demokrácia biztosította jogokat nem lehet a kötelességektől mereven elválasztani. Ha ezt tenékné, akkor a párt működésének alapelveit sérteneink meg.

Párttagságunkban él annak felismerése, hogy az alapszervezet eredményes, vagy kevésbé sikeres munkáját végző soron a párttagoknak a részvételét határozza meg. A beszámolóknak és a hozzászólásokban jó néhány helyen elhangzott, hogy erősíteni kell a párt politikáját, az alapszervezet munkája iránti felelősséget. Bírálták a pártmegbízottságukat, a szervezeti életben való részvételüket elhanyagoló párttagokat. Néhány — főleg üzemi jellegű — alapszervezetben felléptek a demokratizmus helytelen értelmezése és gyakorlata ellen. Bírálták azokat a párttagokat, akik munkahelyükön a demokratizmus örve alatt különböző fegyelmezetlenségeket követtek el. A bírálatban részesült kommunisták nagy része önkritikusan elismerte mulasztásait, és ez megfelelő garancia lehet a hibák kijavításában.

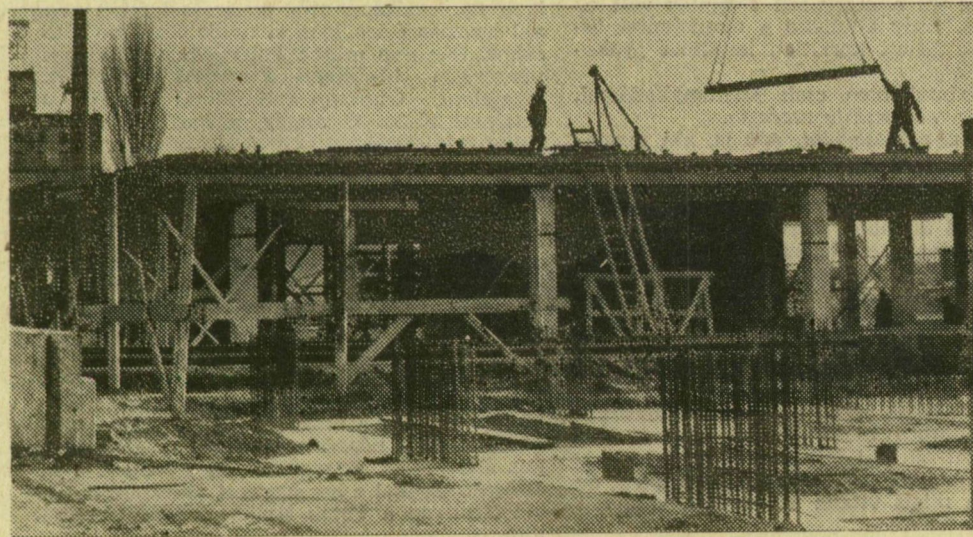
A novemberi-decemberi beszámoló taggyűléseknek fontos szerepe volt és van a januári, vezetőségválasztó taggyűlések előkészítésében, de ezen túl is a XI. kongresszus határozataiból adódó helyi feladatok kimunkálásában.

A jövő tennivalóinak meghatározása mellett a párt-demokrácia szempontjából is rendkívül nagy a jelentősége annak, hogy a taggyűlési hozzászólások során elhangzott kritikai észrevételek és javaslatok ne legyenek amolyan feledésbe ment kinyilatkoztatások. Amiben kell és lehet, gyorsan történjen intézkedés. A hosszabb távra szólóakat pedig a munkatervük összeállításában hasznosítsák.

Most a megválasztott jelölő bizottságok megfelelő munkája a feladat. E bizottságokra a leendő vezetőség tagjainak helyes kiválasztásában nagy felelősség és a párttagságból eredő jogok érvényesítése szempontjából fontos politikai feladatok várnak. Megfelelő segítség mellett meg kell oldani, hogy a januári taggyűlésig hátralevő időben valamennyi kommunista eljussanak, és a kapott vélemények birtokában reálisan alakítsák ki javaslatukat.

Ha az alapszervezeti vezetőségeink és az irányításukat végző pártszervek erre megfelelő figyelmet fordítanak, akkor a párttagsággal sorra kerülő tanácskozásokkal, a januári taggyűlések jó politikai és szervezeti előkészítésével el lehet érni, hogy a párttagság most tapasztalt nagyfokú aktivitása ne csökkenjen, hanem akkor is érvényesüljön, amikor majd a „nagy politika” kerül mérlegelésre.

Dr. Látos István,
az MSZMP KB alosztályvezetője

A nyár vége felé elhallgattak a cölöpverők, és decemberben az építkezéssel — mint a képen is látható — eddig jutottak. Jelenleg az épülő szálloda étermi szárnyán a fogadósint szerelését végzik az ALEP munkásai. Mellette a szállodaszárny cölöpalapja is elkészült, és a fogadósintek szerelését tavaszig fejezik be. A Tiszaparti építéssel párhuzamosan a szegedi házigyárban hozzálátták a szálloda elemeinek gyártási előkészítéséhez.

Szálloda szerelés